

Resposta Portabella

Direcció, administració, publicitat i vendes:
Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresòl-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.
Adreça d'Internet:
<http://www.eltemps.cat>
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Director: Àlex Milian.
Coordenador: Jaume Monzó.
Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda, Jesús Prats (fotografia) i Rosa Serrano (documentació).
Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (cap de redacció), Gemma Aguilera, Lluís Bonada i Xevi Camprubi, Gemma Moales (secretària de redacció).
Redacció de Palma: Miquel Payceras.
Producció: Jordi Badia (correcció lingüística), Miquel Benítez (escàner i portada), Vanessa Prieto (maquetació i gràfics).
Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Martí Domínguez, Fàbia Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardi, Alfons Llorenç, Julio A. Mané, Glòria Marcos, Joan Mari, Pere Martí, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Lluís Montserrat, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Pilar Rahola, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Joan de Sagarra, Jordi Solà, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Tomas Alcoverro (Beirut), Natalia Boronat (Moscou), Ferran Casas (Madrid), Macià Claramunt (Castelló), Miriam Díez (Roma), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carla Fibla (Rabat), Ricard González (Washington), Joan Antoni Guerrero (Andorra), Pere Habet (Catalunya Nord), Victòria Jiménez (Londres), Jordi Llaonart (Kuwait), Carles Marqués (Menorca), Octavi Martí (París), Jordi Miró (Brussel·les), Federico Rivas (Buenos Aires), Anna Sàez (Lleida), A. V. Santamaria (Alacant), Gemma C. Serra (Berlin), Sergi Vicente (Pequín).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Albert Balanzà, Oriol Bohigas, Miquel Calvet, Violeta Camarasa, Laia Campos, Alexandre Carbó, Borja Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Pere Gimferrer, Paco Gisbert, Dani Gómez (País Basc), Andreu Gomila, Carme Grau, Gani Jakupi, Maite Insa, Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M. Oleaque, Pelai Pagès, Aida Palau, Óscar Palau, Montse Palau, Emi Pastor, Toni Payà, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Violeta Tena.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Maite Insa (anglès i francès).

Col·laboradors gràfics: Agencia Efe, Tina Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta, Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi Play.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Foto de la portada: EL TEMPS.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Eva Hernández i Sílvia Fornells (Barcelona). Tel.: 932 384 262. Margalida Mateu (Palma). Tel.: 971 720 763
Subscripcions: Quica Sena.
Administració: Susanna Alacreu, Assumpció Palau i Pilar Martí.

Fotomecànica i impressió: Signo Gráfico S.L.
Alboraya (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Preu a Catalunya Nord: 3,04 euros (s'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

El cap de llista d'Esquerra a Barcelona, Jordi Portabella, ha sorprès molta gent –del seu partit i dels altres– amb la decisió de no renovar automàticament el govern tripartit a la capital de Catalunya. Només pel fet de trencar aquest automatisme ha demostrat dues o tres virtuts dignes de lloança. Primera: que és sensible als moviments de les bases, perquè ha sabut ensumar la rebel·lió que es gestava en els casals d'Esquerra a Barcelona –això és important en un partit assembleari–; segona: sap –i ho pot fer– prescindir del càrrec si els votants ho demanen (la majoria de polítics no ho fan perquè els *desigs* dels votants sempre tenen dues o tres interpretacions diferents i sempre n'hi ha una que justifica la continuïtat en el càrrec); tercera: entén que deixar un càrrec pot esdevenir una mesura de pressió per a reforçar la posició del partit en uns altres àmbits –en aquest cas, la sortida de l'Ajuntament és un advertiment i hauria de significar un reforçament de les posicions d'Esquerra dins del Govern de la Generalitat.

Benvingut siga qualsevol acte que faça créixer el component nacionalista del govern català, perquè fins ara només algunes iniciatives del Departament de Cultura han deixat entreveure una Catalunya veritablement ambiciosa. La resta d'actes reivindicatius han arribat, aquests darrers mesos, des dels àmbits de l'empresa i les associacions cívico-culturals, que han exigit les infraestructures que mereix un país de primer ordre.

Al País Valencià, després dels mals resultats recollits per l'esquerra i els minso avanços del nacionalisme (el Bloc ara tindrà dos diputats i guanya quinze regidors i presència en una vintena de municipis), caldran respostes tan o més sorprenents que la de Portabella. I tan o més urgents.

El PSPV no es pot tancar en l'autocompassió –aïllar-se, penedir-se i flagel·lar-se– perquè ara se li ha girat més feina que no tenia fa quatre anys. Esquerra Unida haurà d'analitzar seriosament el seu discurs i demanar-se què li ha fet perdre regidors a les principals ciutats del país.

L'assumpció de responsabilitats, en tots els casos, s'haurà de fer amb una certa rapidesa, perquè el nou cicle electoral ja ha començat. En quatre anys hi ha prou temps per a renovar candidats, propostes o actituds, però, per poc que s'encantin esperant que arribe la pròxima contesa electoral, faran salat.

Hauran d'elaborar nous discursos positius. Sembla clar que els ciutadans volen propostes noves i projectes engrescadors, més que no pas una enumeració de crítiques catastrofistes i diagnòstics pessimistes. L'esquerra valenciana haurà de reflexionar, decidir quin país vol i posar-se a treballar molt seriosament, si no vol que la dreta governi vuit anys més.

Als nostres lectors

Quan, fa dotze anys, el PP va guanyar les eleccions autonòmiques valencianes i Eduardo Zaplana fou investit president de la Generalitat, una de les seues primeres temptacions va ser polir-se el gran projecte socialista per dotar València d'un *skyline*: la Ciutat de les Ciències. Finalment, com ja sabeu, es feren uns retocs sobre el projecte inicial de Santiago Calatrava –se n'eliminà una torre de telecomunicacions i s'hi afegí un Palau de les Arts– i les obres, una vegada acabades, han estat, per a Rita Barberà i tot el PP valencià, com les piràmides d'Egipte: la gran obra de la seua vida. Han situat València al mapa del turisme mundial. Però el PSPV ha estat incapaç de recordar-ho i reclamar-ne la paternitat. S'ha limitat a destacar que la Copa Amèrica la paga Zapatero. El PSPV ha de recordar que és valencià, a més de PSOE.

Alex Milian